

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-00302/2015-ERU
Č. j. 00302-21/2015-ERU

V Ostravě dne 16. října 2015

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-00302/2015-ERU zahájeném dne 9. ledna 2015 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení – společností **RWE Energo, s.r.o.**, se sídlem Praha 9, Prosek, Prosecká 855/68, PSČ 190 00, IČ: 25115171, jako universálním právním nástupcem společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Rumburk, Lesní č. p. 92, PSČ 408 01, IČ: 25407104, právně zastoupeným JUDr. Ivanem Cestrem, advokátem, ev. č. ČAK 02550, se sídlem Praha 2, Rubešova 162/8, PSČ 120 00, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost RWE Energo, s.r.o., se sídlem Praha 9, Prosek, Prosecká 855/68, PSČ 190 00, IČ: 25115171, jako universální právní nástupce společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Rumburk, Lesní č. p. 92, PSČ 408 01, IČ: 25407104 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jeho právní předchůdce – společnost TEPLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Rumburk, Lesní č. p. 92, PSČ 408 01, IČ: 25407104 (dále jen „právní předchůdce účastníka řízení“) v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách nedodržel při kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2011 podmínky cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie, ve znění účinném pro rok 2011 (dále jen „cenové rozhodnutí“), když v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ uplatnil
 - v položce „Nájem“ náklad o 7 768 551 Kč bez DPH vyšší, než odpovídá maximální výši nájmu v závislosti na průměrném množství tepelné energie z výroby i rozvodu za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí,a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, **dopustil spáchání správního deliktu** podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.
- II. Účastníkovi řízení se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona, **ukládá opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu podle výroku I. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí **vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2011**

a na jejím základě **provést** s odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ **vyúčtování** výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty tak, aby tato výsledná cena tepelné energie nezahrnovala neoprávněné náklady celkem ve výši 7 768 551 Kč bez DPH uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a současně v povinnosti **doložit splnění** uvedené povinnosti Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- III.** Dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách, se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **pokuta ve výši 500 000 Kč** (slovy: pět set tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 17 odst. 6 téhož zákona do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19315.
- IV.** Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19315.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 9. ledna 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, jako universálním právním nástupcem společnosti TEPLLO Rumburk, s.r.o., ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl dopustit právní předchůdce účastníka řízení tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách nedodržel při kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2011 podmínky cenového rozhodnutí, když v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ uplatnil v položce „Nájem“ náklad o 7 768 551 Kč vyšší, než odpovídá maximální výši nájmu v závislosti na průměrném množství tepelné energie z výroby i rozvodu tepelné energie za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 16. října 2013 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Cenová kontrola byla provedena za účelem prověření, zda právní předchůdce účastníka řízení v roce 2011 v cenové lokalitě „Rumburk - CZT Podhájí“ neporušil cenové předpisy tím, že sjednal nebo požadoval cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu

s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách a cenového rozhodnutí.

Při kontrole bylo zjištěno, že právní předchůdce účastníka řízení sjednal a vyúčtoval v roce 2011 v cenové lokalitě „Rumburk - CZT Podhájí“ dvousložkovou cenu tepelné energie, přičemž cena byla kalkulována na jedné úrovni předání. Při kontrole bylo dále zjištěno, že právní předchůdce účastníka řízení uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie náklad odpovídající nájemnému sjednanému na základě Smlouvy o nájmu nemovitosti ze dne [REDAKCE] a Smlouvy o nájmu technologie ze dne [REDAKCE], přičemž výše nájemného za nemovitosti byla [REDAKCE] Kč a za technologii [REDAKCE] Kč. Z hodnot množství dodané a rozváděné tepelné energie za předcházející tři roky stanovili kontrolní pracovníci v souladu s bodem (2.3) cenového rozhodnutí maximální výši nájmu pro rok 2011 ve výši [REDAKCE] Kč.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spise Úřadu sp. zn. 12582/2013-ERU a jsou uvedeny v Protokole č. [REDAKCE] o výsledku kontroly ze dne 8. září 2014, v jehož závěru v části kontrolního zjištění je uvedeno, že kontrolou bylo zjištěno, že právní předchůdce účastníka řízení ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ uplatnil ekonomicky neoprávněné náklady ve výši 7 768 551 Kč a vyúčtoval tak odběratelům tepelné energie cenu tepelné energie za rok 2011 při skutečném dodaném množství tepelné energie v roce 2011 ve výši [REDAKCE] GJ o [REDAKCE] Kč/GJ vyšší, než odpovídalo závazným podmínkám věcného usměrňování cen tepelné energie podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách.

S výše uvedeným protokolem byl zplnomocněný zástupce právního předchůdce účastníka řízení prokazatelně seznámen dne 16. října 2014 při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu, přičemž tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem. Právní předchůdce účastníka řízení proti protokolu nepodal žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení. Zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení ze dne 9. ledna 2015, č. j. 00302-1/2015-ERU, doručeným účastníkovi řízení téhož dne, s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 9. ledna 2015 kontrolní spis, sp. zn. 12582/2013-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 00302-3/2015-ERU.

Dne 14. ledna 2015 obdržel Úřad přípis nazvaný Převzetí právního zastoupení advokáta, JUDr. Ivana Cestra, z téhož dne, v němž správnímu orgánu sdělil, že převzal právní zastoupení účastníka řízení a že se ve věci vyjádří ve lhůtě 20 dnů. Přílohou tohoto přípisu byla plná moc ze dne 17. prosince 2014.

Dne 28. ledna 2015 obdržel Úřad Vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27. ledna 2015, v němž účastník řízení prostřednictvím svého právního zástupce sdělil,

že mu není zřejmé, z jakého titulu na něj měla přejít odpovědnost za údajný správní delikt spáchaný společností TEPLO Rumburk, s.r.o., za porušení zákona o cenách. Úřad se dle názoru účastníka řízení nezabýval otázkou přechodu deliktní odpovědnosti ze společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., na účastníka řízení. Účastník řízení je toho názoru, že není odpovědný za případné porušení zákona o cenách, kterého se údajně dopustil jeho právní předchůdce – společnost TEPLO Rumburk, s.r.o.

Účastník řízení se ztotožnil s tvrzením Úřadu, že je právním nástupcem společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., a to počínaje dnem 1. ledna 2015. Důvodem ke sloučení byla zejména špatná finanční situace právního předchůdce účastníka řízení, sjednocení vlastníka zařízení používaného na výrobu tepelné energie a výrobce a distributora tepelné energie v lokalitě „Rumburk CZT-Podhájí“, zefektivnění výroby, a tím i snížení nákladů na výrobu a distribuci tepelné energie, díky začlenění nákupu a procesů do skupiny, čímž se vytvořil větší manipulační prostor pro cenová jednání. Účastník řízení se však neztotožnil se skutečností, že proti němu bylo zahájeno správní řízení z důvodu údajného porušení zákona o cenách jeho právním předchůdcem, a to z dále uváděných důvodů.

Za současného právního stavu může dle účastníka řízení k přechodu práv a povinností ve veřejném právu dojít jen v těch případech, kdy to zákon výslovně umožňuje, neboť oproti soukromoprávním právům a povinnostem, která na právního nástupce přecházejí, veřejnoprávní práva a povinnosti na právního nástupce zásadně nepřecházejí. Delikt, kterého se dle názoru Úřadu dopustil právní předchůdce účastníka řízení, je správním deliktem podle zákona o cenách. Zákon o cenách je svým charakterem veřejnoprávním předpisem. Zákon o cenách neobsahuje ustanovení upravující přechod deliktní odpovědnosti za správní delikty spáchané porušením ustanovení zákona o cenách.

Účastník řízení dále sdělil, že otázkou přechodu veřejnoprávních práv a povinností se zabývala i judikatura, přičemž bylo konstatováno, že v oblasti subjektivních práv veřejných platí, že tato práva se zakládají originárně, tedy nikoliv odvozeně, pokud ovšem zákon nestanoví jinak. Znamená to, že práva veřejná netvoří součást práv přecházejících na právního nástupce, ledaže tak stanoví zákon. Výjimky jsou možné, vždy se však opírají o konkrétní znění zákona. Platí-li toto o právech, tím spíše to platí i pro veřejnoprávní povinnosti. Soudy také uvedly, že zanikne-li právnická osoba v průběhu správního řízení o uložení pokuty, nelze pokutu udělit jejímu právnímu nástupci, a to i kdyby přejímal všechna práva a povinnosti existující v okamžiku zániku svého právního předchůdce. Z tohoto důvodu obsahují jiné veřejnoprávní předpisy speciální ustanovení o přechodu deliktní odpovědnosti na právního nástupce právnické osoby, jež delikt spáchala (např. energetický zákon, zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů).

Účastník řízení dále konstatoval, že v souvislosti s vnitrostátní fúzí sloučením, došlo k zániku právního předchůdce účastníka řízení, a tím i k zániku jeho licence na výrobu a distribuci tepelné energie v lokalitě „Rumburk - CZT Podhájí“. Účastník řízení přitom musel Úřad požádat o rozšíření vlastní licence, aby byl oprávněn v této lokalitě vyrábět a dodávat tepelnou energii. Toto veřejnoprávní oprávnění na něj tedy nepřešlo, přestože je universálním právním nástupcem společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. V případě licencí dle energetického zákona, které jsou veřejnoprávními oprávněními, se Úřad ztotožňuje s výše uvedeným závěrem, že takováto veřejnoprávní oprávnění nepřecházejí na právního nástupce společnosti, a dle účastníka řízení pak není možné, aby v případě veřejnoprávních povinností Úřad zastával opačný názor, když se jedná o shodnou problematiku. Přechod veřejnoprávních

práv a povinností je dle účastníka řízení zásadně možný pouze v případě, kdy tak výslovně stanoví zákon.

Z výše uvedených důvodů se účastník řízení necítí odpovědný za porušení zákona o cenách, kterého se dle Úřadu měl dopustit právní předchůdce účastníka řízení.

V případě, že by Úřad dospěl k závěru, že na účastníka řízení přešla deliktní odpovědnost za delikt údajně spáchaný právním předchůdcem účastníka řízení, odmítá účastník řízení, že by k porušení zákona o cenách skutečně došlo. Účastník řízení má za to, že cena v lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ za rok 2011 byla stanovena v souladu se zákonem o cenách a příslušným cenovým rozhodnutím, a to z důvodů, které byly uvedeny v řízeních vedených Úřadem pro porušení téhož ustanovení v předchozích letech. Hlavním důvodem je nesprávné posouzení smlouvy o nájmu technologie ze dne [REDAKCE] uzavřené mezi předchůdcem účastníka řízení a společností Harpen ČR, s.r.o., jako smlouvy nájemní. Dle názoru účastníka řízení bylo nutné smlouvu o nájmu technologie hodnotit jako finanční leasing. Současně účastník řízení uvedl, že pokud se Úřad domníval, že došlo k porušení zákona o cenách při stanovení ceny v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ za rok 2011, měl toto porušení řešit v předchozích řízeních, neboť dle názoru účastníka řízení se v daném případě jednalo o pokračující jednání a jako takové měla být tato věc řešena v jednom řízení. Rozdělování posouzení totožného jednání na jednotlivé roky pouze vede k nadměrnému navyšování nákladů účastníků řízení a navíc existuje riziko rozdílného právního názoru na danou věc jak ze strany Úřadu, tak případně v rámci správního soudnictví.

Právní předchůdce účastníka řízení se sice neztotožňoval s názorem Úřadu ohledně stanovení ceny, nicméně z důvodu udržení dobrých vztahů se zákazníky, které byly poznamenány řízeními vedenými ze strany Úřadu, uzavřel se zákazníky odebírajícími cca 97 % tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk - CZT Podhájí“ dohody o narovnání. Narovnání se týkalo let 2009 až 2013 a zahrnuje tedy i období roku 2011. Právní předchůdce účastníka řízení současně uzavřel se zákazníky nové smlouvy na dodávku tepelné energie, kterými došlo ke snížení ceny tepelné energie. Právní předchůdce účastníka řízení tedy před svým zánikem učinil veškerá opatření, aby jeho zákazníci nebyli nijak poškozeni.

Dne 12. února 2015 zaslal správní orgán účastníkovi řízení usnesení č. j. 00302-9/2015-ERU, kde účastníkovi řízení uložil povinnost zaslat Úřadu kopie dohod o narovnání uzavřených právním předchůdcem účastníka řízení s jeho odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk - CZT Podhájí“, na které účastník řízení odkazoval ve svém vyjádření ze dne 27. ledna 2015, či jiné listiny prokazatelně dokládající, že skutečně došlo k vyrovnání právního předchůdce účastníka řízení s jeho odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ tak, aby výsledná cena tepelné energie za rok 2011 nezahrnovala neoprávněné náklady.

Požadované doklady obdržel Úřad dne 23. února 2015 v příloze přípisu účastníka řízení nazvaném Předložení listinných důkazů na výzvu správního orgánu a vyjádření ve věci z téhož dne. Účastník řízení správnímu orgánu konkrétně předložil:

- Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], Dodatek č. 1 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla a užitkové vody) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a [REDAKCE] a [REDAKCE] jako odběrateli,

- Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, uzavřenou mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Střední odbornou školou mediální grafiky a polygrafie, Rumburk, p. o., IČ: 00497029, jako odběratelem,
- Dodatek č. 4 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla a užitkové vody) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Domem kultury Střelnice a sportoviště města Rumburk, příspěvková organizace, IČ: 00830682, jako odběratelem,
- Dodatek č. 5 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla a užitkové vody) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], Dodatek č. 1 k Dohodě o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Gymnáziem Rumburk, Komenského 10, příspěvková organizace, IČ: 47274603, jako odběratelem,
- Dodatek č. 1 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla a užitkové vody) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a společností J. P. M. Plus, spol. s r.o., IČ: 25497294, jako odběratelem,
- Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, Dodatek č. 5 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Lužickou nemocnicí a poliklinikou, a.s., IČ: 61538990, jako odběratelem,
- Dodatek č. 4 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla a teplé užitkové vody) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Městem Rumburk, IČ: 00261602, jako odběratelem,
- Dodatek č. 2 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla a teplé užitkové vody) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Městem Rumburk, správou bytového a nebytového fondu jako odběratelem,
- Dodatek č. 8 ke Kupní smlouvě (o dodávkách tepla) ze dne [REDAKCE], včetně příloh, Dohodu o narovnání ze dne [REDAKCE], včetně přílohy, uzavřené mezi právním předchůdcem účastníka řízení jako dodavatelem a Stavebním bytovým družstvem občanů Průkopník, IČ: 00041530, jako odběratelem.

Účastník řízení též sdělil, že výše uvedená opatření vedla k tomu, že právní předchůdce účastníka řízení narovnal vztahy s odběrateli za období let 2009 až 2013 a dále upravil stávající smlouvy na základě požadavku odběratelů. V souladu s uzavřenými dohodami o narovnání byly odběratelům uhrazeny částky uvedené v jednotlivých dohodách o narovnání. Právní předchůdce účastníka řízení tedy dle účastníka řízení před svým zánikem učinil opatření za účelem vypořádání vztahů s odběrateli.

Účastník řízení též sdělil, že dosud neobdržel vyjádření Úřadu k jeho námitce, že na něj nepřešla odpovědnost za správní delikt údajně spáchaný právním předchůdcem účastníka řízení. S odkazem na ust. § 6 odst. 2 správního řádu, kde se uvádí, že správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje, účastník řízení navrhl, aby se Úřad před meritorním posouzením věci nejprve zabýval námitkou účastníka řízení týkající se zániku právnické osoby podezřelé ze spáchání

správního deliktu. Dle názoru účastníka řízení totiž došlo zánikem právního předchůdce účastníka řízení k zániku právnické osoby podezřelé ze spáchání správního deliktu, pro který bylo zahájeno řízení s účastníkem řízení, a proto účastník řízení navrhl, aby Úřad správní řízení vedené pod sp. zn. KO-00302/2015-ERU zastavil.

Dne 5. června 2015 bylo účastníkovi řízení doručeno Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit majetkové poměry, č. j. 00302-11/2015-ERU. V tomto vyrozumění správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí.

Dne 10. června 2015 vydal Úřad usnesení, č. j. 00302-12/2015 (dále jen „usnesení o účastenství účastníka řízení“), ve kterém rozhodl, že společnost RWE Energo, s.r.o., je účastníkem řízení ve správním řízení vedeném u Úřadu pod sp. zn. KO-00302/2015-ERU ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl dopustit jeho právní předchůdce – společnost TEPLA Rumburk, s.r.o. Usnesení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 11. června 2015.

Dne 11. června 2015 Úřad obdržel přípis právního zástupce účastníka řízení, ve kterém Úřadu k možnosti doložit aktuální majetkové poměry sdělil, že s ohledem na charakter činnosti účastníka řízení nelze použít aktuální údaje za první kalendářní čtvrtletí, neboť hospodářské výsledky z této činnosti vykazují výrazné výkyvy v průběhu roku vlivem klimatických podmínek. Přílohou tohoto přípisu byla výroční zpráva účastníka řízení za rok 2014, jejíž součástí byl též výkaz zisku a ztráty.

Dne 23. června 2015 prostřednictvím datové schránky a dne 24. června 2015 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb obdržel Úřad rozklad účastníka řízení proti usnesení o účastenství účastníka řízení, ve kterém účastník řízení namítal, že právní úprava přechodu deliktní odpovědnosti není v zákoně o cenách výslovně uvedena a z tohoto důvodu na něj ani nemohla přejít deliktní odpovědnost za delikt údajně spáchaný jeho právním předchůdcem. Rovněž dle účastníka řízení nebylo prokázáno zneužití práva spočívajícího v provedení fúze za účelem vyhnutí se možné deliktní odpovědnosti za případný delikt spáchaný právním předchůdcem.

Rozhodnutím předsedkyně Úřadu ze dne 17. srpna 2015, č. j. 00302-18/2015-ERU byl rozklad účastníka řízení zamítnut a usnesení o účastenství účastníka řízení bylo potvrzeno. V uvedeném rozhodnutí o rozkladu Úřad zejména odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. prosince 20019, č. j. 8 Afs 56/2007, kde byla připuštěna možnost přechodu deliktní odpovědnosti na nástupce zaniklého subjektu. Současně bylo konstatováno, že účastník řízení, jako universální právní nástupce, nadále vykonává beze zbytku podnikatelskou činnost jeho právního předchůdce, tj. společnosti zaniklé, čímž došlo k ekonomickému, personálnímu, nemateriálnímu a obsahovému pokračování v podobě stejné hospodářské entity. Současně bylo též uvedeno, že pokud by byl správní delikt v dané věci prokázán, znamenalo by to, že byl majetek účastníka řízení v důsledku ekonomické kontinuity navýšen o neoprávněně získané plnění a bylo by nepřipustné, aby bylo možno se odpovědnosti za správní delikt zprostit provedením přeměny.

Dne 11. září 2015 zaslal správní orgán prvního stupně účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutím, č. j. 00302-20/2015-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 14. září 2015 a ve kterém účastníka řízení vyrozuměl

o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Účastník řízení se ve věci již dále nevyjádřil.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu věci

Právní předchůdce účastníka řízení byl držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310101791 a licence na rozvod tepelné energie č. 320101792, přičemž v kontrolovaném roce dodával tepelnou energii v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“.

Účastník řízení je mimo jiné držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310100179 a licence na rozvod tepelné energie č. 320101879 a v současné době namísto jeho právního předchůdce dodává tepelnou energii v cenové lokalitě „CZT Rumburk – Podhájí“.

Zdroj tepelné energie (dále též „kotelna“) pro systém centrálního zásobování tepelnou energií byl v kontrolovaném roce umístěn v samostatné bytové zástavbě. Kotelna byla původně postavena pro potřebu dodávky tepelné energie prostřednictvím páry určené pro vytápění a technologický odběr dvou nemocnic v Rumburku, později výměňkových stanic pro obytné domy v Podhájí. Tepelná energie je vyráběna z plynu.

Právní předchůdce účastníka řízení sjednal, a v rámci kontroly bylo ověřeno, že i vyúčtoval, v roce 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ dvousložkovou cenu tepelné energie. Stálá složka ceny tepelné energie byla právním předchůdcem účastníka řízení označována jako „základní cena“ a zahrnovala náklady na zajištění investice a provozu soustavy CZT. Proměnná složka ceny tepelné energie pak byla označována jako „pracovní cena“ a byla podle smluvních ujednání určena na základě skutečně spotřebovaného množství paliva a elektrické energie. Cena byla kalkulována pouze na jedné úrovni předání tepelné energie, a to na výstupu z domovních předávacích stanic, a právní předchůdce účastníka řízení neuplatňoval jiné ceny tepelné energie v této cenové lokalitě.

Nájem

Právní předchůdce účastníka řízení uplatnil ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2011 v položce „Nájem“ náklady ve výši [REDACTED] Kč, což představuje [REDACTED] % ze stálých nákladů a [REDACTED] % z výsledné ceny tepelné energie, která v roce 2011 byla ve výši [REDACTED] Kč/GJ (bez DPH), při skutečném množství tepelné energie v roce 2011 ve výši [REDACTED] GJ. Podíl nájmu technologie pak představoval částku ve výši [REDACTED] Kč/GJ ve výsledné ceně tepelné energie. Takováto výše nájmeného je neobvyklá i vzhledem k rozsahu provozovaných zařízení a objemu zajišťovaných dodávek tepelné energie.

Právní předchůdce účastníka řízení měl uzavřeny dvě smlouvy o nájmu, a to Smlouvu o nájmu nemovitostí ze dne [REDACTED] uzavřenou s Městem Rumburk, se sídlem Třída 9. května 1366/48, Rumburk, IČ: 00261602, s roční hodnotou nájmu [REDACTED] Kč,

přičemž za nájem nebytových prostor bylo ročně hrazeno [redacted] Kč a za nájem pozemků také [redacted] Kč, a dále Smlouvu o nájmu technologie ze dne [redacted] uzavřenou se společností Harpen ČR, s.r.o., se sídlem Praha 1, Truhlářská 13-15, IČ: 25115171.

Předmětem Smlouvy o nájmu technologie je pronájem technologie kotleny právnímu předchůdci účastníka řízení za účelem provozu soustavy centrálního zásobování teplem v obci Rumburk. Smlouva je uzavřena na dobu určitou, a to do [redacted]. V době sjednání smlouvy o nájmu technologie v roce [redacted] byla stanovena roční výše nájmu [redacted] Kč (bez DPH) s měsíčními zálohami ve výši [redacted] Kč. Technologie kotleny, rozvody tepelné energie a domovní předávací stanice byly ve vlastnictví společnosti Harpen ČR, s. r. o. (ode dne 6. prosince 2006 změna obchodní firmy na společnost KA Contracting ČR, s.r.o., se sídlem Praha 1, Truhlářská 13-15, a ode dne 1. dubna 2013 změna obchodní firmy na společnost RWE Energo, s.r.o., se sídlem Praha 9, Prosecká 855/68, PSČ 190 00 – účastník řízení).

Dodatkem č. 1 ze dne [redacted] ke Smlouvě o nájmu technologie bylo roční nájemné sníženo na výši [redacted] Kč (bez DPH) s platností od [redacted] do [redacted] a od [redacted] se výše nájmu znovu zvýšila na [redacted] Kč (bez DPH). V tomto dodatku je dále také stanoveno, že se pronajímatel zavazuje na své náklady pojistit technologii, jejíž nájem je předmětem smlouvy, proti živelným pohromám.

V Dodatku č. 2 ze dne [redacted] ke Smlouvě o nájmu technologie bylo roční nájemné sjednáno ve výši [redacted] Kč (bez DPH) s účinností od [redacted]. V tomto dodatku bylo mimo jiné také sjednáno, že po skončení nájmu se pronajímatel zavazuje odprodat předmět nájmu za pevně sjednanou cenu [redacted] Kč a nájemce se zavazuje předmět nájmu za tuto cenu koupit.

V Dodatku č. 3 ze dne [redacted] ke Smlouvě o nájmu technologie bylo sjednáno roční nájemné s účinností od [redacted] ve výši [redacted] Kč (bez DPH), Dodatkem č. 4 ze dne [redacted] s účinností od [redacted] pak ve výši [redacted] Kč.

Vývoj nájemného v jednotlivých letech je uveden v *Tabulce č. 1*, přičemž ani v jednom z dodatků není uveden důvod změny výše nájemného pronajaté technologie.

Tabulka č. 1

Datum sepsání smlouvy a jejích dodatků	Roční výše sjednaného nájmu v Kč (bez DPH)	Účinnost změny
[redacted]	[redacted]	[redacted]
[redacted]	[redacted]	[redacted]
[redacted]	[redacted]	[redacted]
[redacted]	[redacted]	[redacted]
[redacted]	[redacted]	[redacted]

Součet nákladů za předmětný pronajatý majetek a pronajatou technologii ve výši [redacted] Kč právní předchůdce účastníka řízení vykazoval v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie 2011 v položce „Nájem“.

Z dokumentu [REDAKCE] zaslaného Úřadu společností KA Contracting ČR, s.r.o., pak vyplynulo, že pronajímatel – společnost KA Contracting ČR, s.r.o., nabyl předmět nájmu za pořizovací cenu ve výši [REDAKCE] Kč.

Pořizovací cena majetku ve výši [REDAKCE] Kč tak byla pronajímateli prostřednictvím nájemného právním předchůdcem účastníka řízení zaplacená již v roce 2007 (po sečtení příslušných částek nájemného bez DPH hrazeného v jednotlivých letech).

Právní předchůdce účastníka řízení dodal v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ v letech 2008, 2009 a 2010 za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky tepelnou energii v celkovém množství [REDAKCE] GJ (a sice za rok 2008 množství [REDAKCE] GJ, za rok 2009 množství [REDAKCE] GJ a za rok 2010 množství [REDAKCE] GJ).

V. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že právní předchůdce účastníka řízení byl v kontrolovaném období právnickou osobou a zároveň dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě v dodávce (tedy prodeji) tepelné energie. Z uvedeného vyplývá, že vůči svým odběratelům vystupoval právní předchůdce účastníka řízení jako prodávající.

Z ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách přitom vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximálního podílu, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazného postupu při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích přitom vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2011, bylo platné cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie.

Z dotčeného cenového rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu, že porušil bod (1.1) cenového rozhodnutí. Z něj přitom vyplývá, že ceny tepelné energie, kterou se rozumí energie tepla nebo chladu, se regulují způsobem věcného usměrňování cen. Do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Veškeré dodavatelem uplatňované ekonomicky

oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, se zahrnují do ceny tepelné energie.

Zákon o cenách v ust. § 2 odst. 7 stanovuje, že za ekonomicky oprávněné náklady se považují náklady na pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu. Dále tento zákon v témže ustanovení stanovuje, že při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží. Zvláštnosti daného zboží přitom reflektuje právě výše zmíněné cenové rozhodnutí.

Z cenového rozhodnutí vyplývá, že ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie jsou ekonomicky oprávněné náklady nezbytně související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle zvláštního právního předpisu. Zároveň jsou v příloze č. 1 obou cenových rozhodnutí uvedeny některé ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie včetně stanovení podmínek pro určení jejich výše. Ekonomicky oprávněnými náklady jsou ve smyslu výše uvedené přílohy zejména náklady na nákup paliva a energií nebo emisních povolenek, opravy, odpisy, nájem, finanční leasing, režijní náklady, úroky z úvěru a věcná břemena.

V. 1. Nájem

Právní předchůdce účastníka řízení uplatnil ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ v položce „Nájem“ náklady za nájem technologie kotelny a pronájem budovy ve výši [REDAKCE] Kč.

Náklady za nájem majetku souvisejícího s výrobou tepelné energie v ceně tepelné energie jsou bezesporu oprávněným ekonomickým nákladem, nicméně z pohledu jejich ekonomické oprávněnosti je nutné zkoumat také jejich oprávněnou výši.

Podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí se pro účely kalkulace ceny tepelné energie za nájem a podnájem (dále jen „nájem“) považují veškeré platby za užívání movitého a nemovitého majetku souvisejícího s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, kromě finančního pronájmu.

Věta druhá dále stanovuje, že do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce zahrnout nájem ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu za provozovaný pronajatý movitý a nemovitý majetek související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, maximálně však do výše, která je cenovým rozhodnutím stanovena. Tato horní hranice je potom určena charakterem majetku, zda se jedná o majetek pro výrobu tepelné energie, zda se jedná o majetek pro primární rozvod CZT či pro venkovní sekundární rozvod nebo rozvod z blokové kotelny, včetně výměňkových a předávacích stanic. Maximální výše nájemného uvedená v bodě (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí stanovuje horní mez obvyklosti, tedy mez, do které maximálně lze nájemné provozovaných tepelných zařízení považovat za nájemné ve výši dlouhodobě obvyklé, kterou by uplatnil řádný hospodář, a tudíž do ceny tepelné energie zahrnutou oprávněně.

Úřadem bylo zjištěno, že právní předchůdce účastníka řízení měl v kontrolovaném období pronajaté celé zařízení pro výrobu tepelné energie a sekundární rozvody tepelné

energie, včetně předávacích stanic. S ohledem na tato zjištění je možné pro výpočet maximální výše nájmu použít jak údaj stanovující maximální výši nájmu pro výrobu tepelné energie (maximálně 50 Kč/GJ), tak údaj stanovující maximální výši nájmu pro venkovní sekundární rozvod nebo rozvod z blokové kotelny, včetně výměňkových a předávacích stanic, (maximálně 55 Kč/GJ). Vzhledem k tomu, že právní předchůdce účastníka řízení měl pronajatý celý zdroj tepelné energie a sekundární rozvody tepelné energie, včetně předávacích stanic, mohl oprávněně uplatňovat v ceně tepelné energie pro rok 2011 maximální možnou výši nájmu 105 Kč/GJ.

V cenovém rozhodnutí je dále stanoveno, že maximální výše nájmu za užívání zdroje tepelné energie, kterou může účastník řízení v ceně tepelné energie uplatnit, se vypočítá jako násobek jednotkové maximální možné výše nájmu určené cenovým rozhodnutím a průměru množství tepelné energie z výroby anebo rozvodu tepelné energie za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky. V případě nového majetku se vychází z předpokládaného množství tepelné energie uvedeného v projektové dokumentaci, v dalších dvou kalendářních rocích z množství za předchozí kalendářní rok a následně z průměru množství za dva předcházející kalendářní roky.

Na základě údajů čerpaných z regulačních výkazů (31_32-DK Technický výkaz a kalkulační vzorec ceny tepelné energie), které účastník řízení každoročně předkládá Úřadu podle ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, dodal účastník řízení v roce 2008 množství tepelné energie ve výši [REDAKCE] GJ, v roce 2009 ve výši [REDAKCE] GJ a v roce 2010 ve výši [REDAKCE] GJ. Průměr množství tepelné energie z výroby za tři předcházející kalendářní roky tak činí [REDAKCE] GJ (vypočteno: celkové množství dodané za tři bezprostředně předcházející roky ve výši [REDAKCE] GJ děleno třemi).

Pokud tedy vynásobíme maximální možnou výši nájmu stanovenou na jednotkové množství s průměrem množství tepelné energie z výroby za tři předcházející kalendářní roky, vyjde částka [REDAKCE] Kč (105 Kč/GJ násobeno [REDAKCE] GJ), což je maximální výše nájmu, kterou mohl právní předchůdce účastníka řízení v kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 uplatnit. Právní předchůdce účastníka řízení nicméně uplatňoval nájem ve výši [REDAKCE] Kč, což je částka o 7 768 551 Kč vyšší, než umožňuje cenové rozhodnutí, tedy o 7 768 551 Kč vyšší, než by oprávněně uplatnil za daných podmínek řádný hospodář. V *Tabulce č. 2* je pak zachyceno množství dodané tepelné energie za tři předcházející kalendářní roky, jakož i výpočet maximální možné výše nájmu v kontrolovaném roce.

Tabulka č. 2

Rok	Množství TE [GJ]	Maximální výše nájmu
2008	[REDAKCE]	
2009	[REDAKCE]	
2010	[REDAKCE]	
Cekem	[REDAKCE]	
Průměr za rok 2008, 2009, 2010	[REDAKCE]	105,00 Kč/GJ
Maximální výše nájmu (bez DPH) podle cenového rozhodnutí		[REDAKCE]
Nájemné uplatněné účastníkem řízení ve výsledné kalkulaci ceny TE (2011)		[REDAKCE]
ROZDÍL		[REDAKCE]

Právní předchůdce účastníka řízení uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v položce „Nájem“ náklad ve výši [REDACTED] Kč, což představuje [REDACTED] % ze stálých nákladů, dále [REDACTED] % z výsledné ceny tepelné energie, která v roce 2011 byla ve výši [REDACTED] Kč/GJ (bez DPH), při skutečném množství tepelné energie v roce 2011 ve výši [REDACTED] GJ. Podíl nájmu technologie představuje [REDACTED] Kč/GJ ve výsledné ceně tepelné energie. Takováto výše nájemného je neobvyklá i vzhledem k rozsahu provozovaných zařízení a objemu zajišťovaných dodávek tepelné energie.

Jak již bylo uvedeno, právní předchůdce účastníka řízení v předloženém dokladu „Kalkulační vzorec ERÚ“ za rok 2011 vykazuje náklad uplatněný v ceně tepelné energie v položce „Nájem“ ve výši [REDACTED] Kč. V regulačním výkaze „31_32-DK Technický výkaz a kalkulační vzorec ceny tepelné energie“ za rok 2011 ze dne [REDACTED] však uplatňuje náklad v ceně tepelné energie v položce „Finanční leasing“ ve výši [REDACTED] Kč. Správní orgán k tomuto uvádí, že kontrola nebyla zaměřena na kontrolu regulačních výkazů a tato skutečnost tedy nemá vliv na zjištění v tomto řízení.

S ohledem na vše výše uvedené je tak zřejmé, že právní předchůdce účastníka řízení nedodržel při kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2011 podmínky cenového rozhodnutí, když do výsledné ceny tepelné energie v roce 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ uplatnil v položce „Nájem“ náklad o 7 768 551 Kč vyšší, než odpovídá maximální výši nájmu stanovené v bodě (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

V. 2. Námitky účastníka řízení

Správní orgán nadto považuje za nezbytné vypořádat se s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly i následného správního řízení.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 21. ledna 2015 a 23. února 2015 zejména namítal, že není účastníkem řízení v dané věci, jelikož na něj nepřešla delikttní odpovědnost za případně spáchaný správní delikt jeho právním předchůdcem. Správní orgán má za to, že tato námitka účastníka řízení byla již dostatečně vypořádána v usnesení o účastenství účastníka řízení a následně také v rozhodnutí předsedkyně Úřadu ze dne 17. srpna 2015, č. j. 00302-18/2015-ERU. V tomto řízení tak již bylo postaveno na jisto, že společnost RWE Energo, s.r.o., jako universální právní nástupce společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., je účastníkem řízení ve správním řízení vedeném v této věci vedené pod sp. zn. KO-00302/2015-ERU.

Účastník řízení ve svých vyjádřeních dále odkázal na již uplatněné námitky právním předchůdcem účastníka řízení v řízeních vedených Úřadem v předchozích letech (pozn.: sp. zn. KO-03551/2013-ERU a sp. zn. KO-02243/2014-ERU). Účastník řízení tedy shodně jako právní předchůdce účastníka řízení opakovaně uvádí, že smlouva o nájmu technologie ze dne [REDACTED] je svou právní podstatou smlouvou leasingovou, a proto se na poskytnuté plnění vyplývající z této smlouvy a promítnuté v kalkulaci ceny tepelné energie omezení uvedené v bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí neuplatní. Smlouva o finančním leasingu je smlouvou nepojmenovanou, tedy takovou, která není žádným zákonným právním předpisem upravena. Pokud žádný právní předpis nestanoví podstatné náležitosti tohoto závazkového právního vztahu, nelze je dovozovat výkladem správního orgánu. Dle názoru účastníka řízení smlouva o nájmu technologie splňuje definiční znaky finančního leasingu, z nichž nejvýznamnější je jednoznačně formulované oprávnění

a povinnost účastníka řízení jako nájemce koupit pronajatý majetek bezprostředně po skončení nájemní smlouvy.

K výše uvedené námitce Úřad opětovně uvádí, že se sice ztotožňuje s tvrzením účastníka řízení, že institut finančního leasingu není výslovně v právním řádu upraven, tudíž je smlouva o finančním leasingu smlouvou nepojmenovanou, kterou lze obtížně podřazovat pod některý ze zákonem upravených smluvních typů, nicméně se již neztotožňuje s tvrzením účastníka řízení, že podstatné náležitosti tohoto závazkového právního vztahu nelze dovodit. V praxi se totiž jedná o smlouvu natolik využívanou (jejíž podstata a obsah jsou natolik ustálené), že je shodně definována judikaturou i odbornou literaturou. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2011/2010 lze finanční leasing vymezit jako závazkový vztah, jehož podstatou je závazek poskytovatele leasingu (pronajímatele) předat příjemci leasingu (nájemci) na určitou dobu do užívání věc či jinou majetkovou hodnotu, kterou pronajímatel obvykle za tím účelem pořídí do svého vlastnictví, a závazek nájemce uhradit náklady spojené s pořízením leasingu prostřednictvím leasingových splátek. Nájemce má obvykle právo na koupi předmětu leasingu do svého vlastnictví za cenu, která bývá označována jako zůstatková či zbytková, neboť vyjadřuje rozdíl mezi cenou předmětu leasingu, resp. náklady spojenými s pořízením předmětu leasingu, na počátku, a celkovou výší té části leasingových splátek, kterými je pořizovací cena předmětu leasingu splácena. V této souvislosti se hovoří o pořizovací funkci finančního leasingu, která jej kvalitativně odlišuje od nájmu, u něhož je primární funkce užívací.

Z povahy leasingové smlouvy je tak nezpochybnitelné, že leasingová smlouva musí obsahovat pořizovací cenu předmětu leasingové smlouvy, která je známa v okamžiku uzavření smlouvy. Tato pořizovací cena je potom základem pro stanovení výše nájemného a určení počtu splátek, a to tak, aby byla za dobu trvání smlouvy uhrazena právě pořizovací cena a případné další náklady spojené s užíváním předmětu leasingu.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 30 Cdo 3324/2009 dále stanoví, že smyslem leasingu je zajistit za úplatu financování věci pro leasingového nájemce, který se k ní chová od předání jako k věci vlastní se všemi riziky na své straně. Leasingové splátky tak mají jinou povahu, než nájemné, protože nejde primárně o úplatu za užívání předmětu leasingu, ale fakticky o splátky ceny, za niž předmět leasingu pořídil leasingový pronajímatel, zvýšené o případné další složky (např. úročení finančních prostředků, za něž byl předmět leasingu pořízen, pojištění apod.) a zahrnující i přiměřený zisk.

Nejen, že smlouva o nájmu technologie ze dne [REDAKCE] ve světle výše uvedeného neobsahuje základní náležitost leasingové smlouvy, a sice vyčíslení pořizovací ceny předmětu nájmu, od které je potom odvozena výše leasingových splátek a doba splácení, tato smlouva však neobsahuje ani samotný rozpis leasingových splátek a závazek leasingového nájemce hradit náklady spojené s pořízením předmětu leasingu ve formě těchto předem jasně daných leasingových splátek. Správní orgán prokázal, že ve smlouvě byla pouze sjednána fixní výše nájemného, která byla prostřednictvím dodatků po dohodě obou smluvních stran po dobu trvání tohoto závazkového právního vztahu průběžně měněna. Zejména z těchto důvodů nelze v žádném případě v tomto smluvním vztahu shledat praktický a ekonomický smysl leasingu, kterým je úplatné financování věci pořízené právě pro leasingového nájemce, kdy splátky jsou předem pevně dané v podobě splátkového kalendáře a slouží v podstatě k úhradě pořizovací ceny předmětu leasingu. Následné oprávnění příjemce leasingu odkoupit předmět smlouvy je samozřejmě pro leasingovou smlouvu zcela typické, neboť jeho klíčovou funkcí je funkce pořizovací, ale cena, za kterou

je zařízení následně odkoupeno musí být v souladu s tímto splátkovým kalendářem, neboť by splátky a náklady na odkup měly přesně pokrýt hodnotu majetku takto pořizovaného (tudíž by splátky měly tuto cenu pokrýt a cena, za kterou je zařízení odkoupeno, by tak neměla být vyšší než cena zůstatková). V daném případě však nelze souhlasit, že by právní předchůdce účastníka řízení naplnil některý z výše zmíněných znaků leasingové smlouvy, neboť v předmětné smlouvě vůbec nebyla uvedena pořizovací cena předmětu smlouvy, ani žádný rozpis leasingových splátek. Správní orgán zjistil, že pořizovací cena předmětu smlouvy byla [REDAKCE] Kč, a to až na základě Úřadem vyžádaných podkladů od pronajímatele. Pořizovací cena majetku tak byla pronajímateli právním předchůdcem účastníka řízení prostřednictvím nájemného zaplacená již v roce 2007. I v případě přičtení přiměřeného zisku pronajímatele předmětného zařízení, byla by pořizovací cena splacena v roce 2008, nejpozději v roce 2010). Nelze tak v žádném případě připustit, že částka [REDAKCE] Kč, za kterou má být předmět smlouvy o nájmu technologie v roce 2019 dle Dodatku č. 2 prodán, by mohla být zůstatkovou cenou pořizovaného majetku, neboť pokud by nedošlo k další změně nájemného, byl by souhrn nájemného zaplaceného od roku 2000 do roku 2018 více než [REDAKCE] Kč, což několikanásobně převyšuje pořizovací cenu technologie.

Správní orgán současně konstatuje, že i obsah jednotlivých dodatků vylučoval vůli právního předchůdce účastníka řízení po ukončení smluvního vztahu nabýt předmět vlastnictví z titulu „finančního leasingu“, neboť jako řádný hospodář by jej takto již nepochybně dávno nabyl.

Další pochybnosti o ujednání o povaze předmětné smlouvy vzbuzuje čl. III. odst. 3.6 Dodatku č. 2 ke Smlouvě o nájmu technologie, který odprodej předmětu nájmu po jeho skončení označuje za smlouvu o smlouvě budoucí. V tomto případě tak charakter smluvního ujednání o následné koupi předmětu nájmu zcela odpovídá smlouvě o koupi najaté věci ve smyslu ust. § 489 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v tehdy účinném znění, dle kterého si smlouvou o koupi najaté věci strany ujednají v nájemní smlouvě nebo po jejím uzavření, že nájemce je oprávněn koupit najatou věc nebo najatý soubor věcí během platnosti nájemní smlouvy nebo po jejím zániku. Pokud by se jednalo o finanční leasing, nebylo by nutné uzavírat smlouvu o následné koupi, neboť již samotným účelem smlouvy o finančním leasingu je následné převedení vlastnického práva k předmětu leasingu za zůstatkovou cenu.

Úřad dále posuzoval, zda pronajímatel převedl část vlastnických práv na právního předchůdce účastníka řízení. V čl. 3.3 Smlouvy o nájmu technologie bylo sjednáno, že právní předchůdce účastníka řízení odpovídá za škody, které vzniknou na zařízení v důsledku neplnění povinností nájemce, nikoliv za veškeré vzniklé škody. Vlastník (pronajímatel) v tomto případě veškerá ostatní rizika spojená s vlastnickým právem k věci nese sám. V souvislosti s tím je dále nutné upozornit na čl. IV. Dodatku č. 1 ke smlouvě o nájmu technologie ze dne [REDAKCE], ve kterém je uvedeno, že pronajímatel je odpovědný za pojištění předmětu nájmu na své náklady. Též náklady na opravy a údržbu hrazené nájemcem jsou ve smlouvě o nájmu technologie omezeny tak, že právní předchůdce účastníka řízení jako nájemce provádí běžnou údržbu a opravy, a to maximálně do výše [REDAKCE] Kč a dále, že náklady na údržbu přesahující tuto cenu hradí pronajímatel, jak bývá zvykem u běžné nájemní smlouvy. Úřad tak po posouzení předmětné smlouvy došel k názoru, že zde nebyl naplněn další podstatný znak leasingové smlouvy, a sice že by se nájemce choval k předmětu smlouvy od předání jako k věci vlastní se všemi riziky na své straně.

Nadto Úřad uvádí, že právní posouzení předmětné smlouvy jako smlouvy nájemní vychází též ze samotného jednání účastníka řízení, kdy on sám náklad vynaložený na základě této smlouvy účtuje v položce „Nájem“, a to včetně příslušné daně z přidané hodnoty ve smyslu zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Účastník řízení též v kalkulaci ceny tepelné energie uplatňuje náklad dle smlouvy o nájmu technologie v položce „Nájem“, a to i přes to, že kalkulace rovněž obsahuje položku „Finanční leasing“. Pokud by tedy účastník smlouvu o nájmu technologie považoval za smlouvu leasingovou, není zřejmé, proč by měl účtovat plnění poskytnuté na základě této smlouvy v účetní položce „Nájem“ a též toto plnění uplatnit v kalkulačním vzorci taktéž v položce „Nájem“. Účastník řízení tak na jedné straně namítá, že Úřad dospěl špatným výkladem k tomu, že měl účastník řízení plnění vyplývající ze smlouvy o nájmu technologie uplatňovat jako nájemné, nicméně na druhé straně se tak on sám chová.

Úřad se dále zabýval tím, jak tuto položku účtoval v roce 2011 pronajímatel. Z výroční zprávy společnosti KA Contracting ČR s.r.o. vyplývá, že celková výše splacených i nesplacených leasingových splátek evidovaná pronajímatelem v roce 2011 byla vykázána v částce [REDAKCE] Kč. Předmětný nájem však byl v roce 2011 uhrazen ve výši [REDAKCE] Kč, a tudíž nelze usuzovat, že by pronajímatel zahrnul tuto položku mezi evidované leasingové splátky. Úřad tak posuzoval položku „Prodej služeb“, pod kterou jsou podřaditelné též výnosy za poskytnutí nájmu technologie, kterou právní předchůdce účastníka řízení vykázal v roce 2011 ve výši [REDAKCE] Kč, což odpovídá výnosu z uhrazeného nájmu právním předchůdcem účastníka řízení. I z této výroční zprávy pronajímatele a z účetnictví právního předchůdce účastníka řízení je zcela patrné, že obě ze smluvních stran předmětné smlouvy o nájmu technologie považovaly tuto smlouvu za smlouvu o nájmu, neboť náklady a výnosy z této smlouvy plynoucí účtovaly obě tyto strany v položce „Nájem“.

Právní předchůdce účastníka řízení dále ve svých námitkách uvedl, že mu není známo, z jakého důvodu dává Úřad do souvislosti pořizovací cenu s konečnou prodejní cenou, když žádná z daných částek není předmětem cenové regulace. K této námitce Úřad uvádí, že k výkonu cenové regulace bylo nutno posoudit, zda je fakticky předmětná smlouva smlouvou nájemní, či smlouvou leasingovou, přičemž bylo třeba jednoznačně určit, zda naplňuje znaky některého z uvedených závazkových právních vztahů. K tomu, aby bylo možné dojít k jednoznačnému závěru nezbyvalo Úřadu nic jiného, než posoudit též pořizovací cenu předmětu nájmu, výši nájemného v souhrnu za dobu hrazení nájmu a následnou (smluvními stranami určenou) kupní cenu předmětu nájmu. Tyto úvahy správního orgánu tak jednoznačně slouží na podporu jeho tvrzení a bylo nutné je učinit, neboť pouze tak bylo možno dosáhnout toho, aby správní orgán správně aplikoval příslušná ustanovení cenového rozhodnutí stanovující podmínky pro určení nájmu jako ekonomicky oprávněného nákladu v ceně tepelné energie. Nadto správní orgán podotýká, že cenové rozhodnutí nikterak neomezuje výši nájmu, kterou si mezi sebou pronajímatel a nájemce sjednají (cenové rozhodnutí zcela respektuje zásadu smluvní volnosti stran), pouze stanovuje, jaká výše nájmu je ekonomicky oprávněným nákladem, který lze oprávněně uplatnit v ceně tepelné energie. Jestliže je pak uplatněn nájem v celé výši v kalkulaci ceny tepelné energie, je nutné, aby správní orgán posuzoval jeho oprávněnost ve světle všech souvisejících okolností. Je nutno zdůraznit, že cena tepelné energie je usměrňovanou cenou ve smyslu ust. § 6 zákona o cenách, a proto by bylo absurdní tvrdit, že správní orgán nemá kompetenci posuzovat ekonomickou oprávněnost nákladů tvořících cenu tepelné energie vynaložených v souvislosti s výrobou a rozvodem tepelné energie, neboť to by bylo zcela v rozporu s účelem regulace cen tepelné energie.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 21. ledna 2015 a 23. února 2015 dále uvedl, že pokud Úřad přesto shledá, že se právní předchůdce účastníka řízení dopustil spáchání správního deliktu, pak věc měla být řešena jako pokračující jednání v jednom řízení (pozn. spolu s jednáním právního předchůdce účastníka řízení posuzovaným Úřadem pod sp. zn. KO-03551/2013-ERU a KO-02243/2014-ERU). Vedení samostatných řízení dle účastníka řízení vede k nadměrnému navyšování nákladů účastníka řízení, přičemž existuje riziko rozdílného právního názoru jak ze strany Úřadu, tak případně ze strany soudu.

Úřad k této námitce účastníka řízení uvádí, že jednání právního předchůdce účastníka řízení nemohlo být posuzováno jako pokračování ve správním deliktu, jelikož nebyly naplněny zákonné znaky pokračování ve správním deliktu. Pro posouzení pokračování ve správním deliktu je totiž třeba analogicky vyjít z definice obsažené v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, která vymezuje pokračování v trestném činu jako jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Ve vztahu k posuzovanému správnímu deliktu, tj. sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách, dle názoru správního orgánu užití ustanovení o pokračování ve správním deliktu nepřichází v úvahu, neboť nebylo prokázáno, že mezi jednotlivými dílčími porušeními (uplatněním neoprávněných nákladů do ceny tepelné energie v roce 2009, 2010 i 2011) existuje časová souvislost (v řádu dnů, popř. týdnů – viz *Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 1292.*) a zejména jednotný záměr, spočívající v tom, že pachatel již od počátku zamýšlí alespoň v nehlubších rysech i další útoky (zamýšlí pokračovat v trestné činnosti, resp. v dané věci pokračovat v páčání správních deliktů).

Jednotný záměr (subjektivní souvislost) totiž musí být dán již při prvním útoku, přičemž pachatel již od počátku musí zamýšlet i další útoky, aby postupně svůj záměr realizoval (v dané věci by právní předchůdce účastníka řízení musel již při uplatnění neoprávněných nákladů v ceně tepelné energie v roce 2009 zamýšlet, že neoprávněné náklady uplatní také v roce 2010 a 2011). Z povahy věci je tato možnost dle názoru správního orgánu vyloučena. Tento fakt podporuje i skutečnost, že do dnešního dne účastník řízení odmítá odpovědnost za posuzovaný správní delikt (shodně se k věci stavěl i právní předchůdce účastníka řízení v předchozích dvou řízeních posuzovaných Úřadem pod sp. zn. KO-03551/2013-ERU a KO-02243/2014-ERU), resp. jak právní předchůdce účastníka řízení, tak účastník řízení mají za to, že ve výsledné ceně tepelné energie byly uplatněny jen náklady ekonomicky oprávněné. Pokud tedy od počátku právní předchůdce účastníka řízení (následně účastník řízení) popírá zahrnutí neoprávněných nákladů do výsledné ceny tepelné energie v roce 2009, je dle názoru správního orgánu vyloučen jeho jednotný záměr zahrnout neoprávněné náklady do výsledné ceny tepelné energie ještě v dalších dvou letech (2010 a 2011), čímž je také vyloučeno posuzovat jednání právního předchůdce účastníka řízení jako pokračování ve správním deliktu a vést tak jedno řízení, jak namítá účastník řízení, ale toto jednání je nutné posuzovat jako opakování správního deliktu.

Účastník řízení dále uvedl, že právní předchůdce účastníka řízení, přestože se neztotožňoval s názorem Úřadu, uzavřel se svými odběrateli dohody o narovnání a současně nové smlouvy o dodávkách tepelné energie. Dle účastníka řízení tak došlo k vyrovnání se s odběrateli za období let 2009 až 2013.

Úřad z dohod o narovnání předložených účastníkem řízení zjistil, že právní předchůdce účastníka řízení vrátil odběratelům tepelné energie za období let 2009 až 2013 částku celkem ve výši [redacted] Kč s DPH, z toho za rok 2011 částku celkem ve výši [redacted] Kč bez DPH (Ve skutečnosti byla v roce 2011 vrácena částka ještě nižší, jelikož účastník řízení nepředložil Úřadu přílohu dohody o narovnání s odběrateli – [redacted] a [redacted] a J. P. M. Plus, spol. s r.o., kde by bylo stanoveno, jaká konkrétní částka byla těmto odběratelům vrácena v kontrolovaném roce 2011. Z tohoto důvodu Úřad ve prospěch účastníka řízení započtl do celkové částky ve výši [redacted] Kč bez DPH, vrácené v roce 2011 odběratelům, celkovou částku ve výši [redacted] s DPH vrácenou právním předchůdcem účastníka řízení odběrateli [redacted] a [redacted] za období let 2009 až 2013 a částku ve výši [redacted] Kč s DPH vrácenou právním předchůdcem účastníka řízení odběrateli J. P. M. Plus, spol. s r.o., za období let 2009 až 2013, jelikož Úřad není schopen zjistit, jaká konkrétní částka byla právním předchůdcem účastníka řízení těmto odběratelům vrácena v roce 2011.). V Tabulce č. 3 jsou uvedeny částky, které byly jednotlivým odběratelům právním předchůdcem účastníka řízení vráceny v letech 2009 až 2013, včetně příslušné sazby DPH, a částky, které byly těmto odběratelům vráceny v kontrolovaném roce. Údaje v Tabulce č. 3 vychází z dohod o narovnání předložených účastníkem řízení.

Tabulka č. 3

Odběratel	vrácená částka v Kč s DPH (2009 až 2013)	vrácená částka v Kč bez DPH (2011)
Ing. [redacted] a [redacted]	[redacted]	[redacted]
Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie, Rumburk, p. o.	[redacted]	[redacted]
Dům kultury Střelnice a sportoviště města Rumburk	[redacted]	[redacted]
Gymnázium Rumburk	[redacted]	[redacted]
J. P. M. Plus, spol. s r.o.	[redacted]	[redacted]
Lužická nemocnice a poliklinika, a.s.	[redacted]	[redacted]
Město Rumburk	[redacted]	[redacted]
Město Rumburk, správa bytového a nebytového fondu	[redacted]	[redacted]
Stavební bytové družstvo občanů Průkopník	[redacted]	[redacted]
celkem:	[redacted]	[redacted]

*ve prospěch účastníka řízení započítána celková vrácená částka za období let 2009 až 2013, včetně DPH, jelikož účastník řízení nepředložil přílohu dohody o narovnání, ze které by bylo zřejmé, jaká konkrétní částka byla tomuto odběrateli vrácena v kontrolovaném roce 2011

S ohledem na skutečnost, že za rok 2011 právní předchůdce účastníka řízení vrátil odběratelům pouze částku maximálně ve výši [redacted] Kč bez DPH, ačkoli bylo zjištěno, že v roce 2011 zahrnul do výsledné ceny tepelné energie neoprávněné náklady celkem ve výši [redacted] Kč bez DPH, je z těchto skutečností zřejmé, že k úplné nápravě protiprávního stavu, jak tvrdí účastník řízení, nedošlo.

Správní orgán současně poznamenává, že dohody o narovnání, jakož i nové smlouvy o dodávkách tepelné energie, byly právním předchůdcem účastníka řízení s odběrateli uzavřeny v průběhu října až prosince 2014, přičemž kontrola v této věci byla zahájena již dne 17. října 2013 a ukončena byla vydáním Protokolu č. [redacted] ze dne 8. září 2014). Je tedy zřejmé, že právní předchůdce účastníka řízení započal s odstraňováním protiprávního stavu až po ukončení kontroly Úřadu v této věci (a po nabytí právní moci rozhodnutí ve správním řízení sp. zn. KO-03551/2013-ERU, kde již bylo Úřadem konstatováno zahrnutí neoprávněných nákladů v položce kalkulace výsledné ceny tepelné energie „Nájem“ pro rok

2009, jakož i po nabytí právní moci rozhodnutí ve správním řízení sp. zn. KO-02243/2014-ERU, kde bylo Úřadem konstatováno zahrnutí neoprávněných nákladů v položce kalkulace výsledné ceny tepelné energie „Finanční leasing“ náležejících do položky „Nájem“ pro rok 2010).

Úřad tak prokázal, že náklad na nájem, který účastník řízení mohl uplatnit ve výsledné ceně tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, měl být maximálně ve výši [REDAKCE] Kč, což odpovídá maximální výši nájmu pro výrobu a rozvod tepelné energie v závislosti na průměrném množství tepelné energie za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky (105 Kč/GJ násobeno [REDAKCE] GJ). Právní nástupce účastníka řízení však uplatnil ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2011 nájem technologie a nemovitostí ve výši [REDAKCE] Kč, tedy částku o 7 768 551 Kč bez DPH vyšší, než odpovídá závazným podmínkám věcného usměrňování cen tepelné energie. Tímto jednáním tak právní předchůdce účastníka řízení porušil ustanovení bodu (1.1) cenového rozhodnutí, když do ceny tepelné energie promítl náklad, který není ekonomicky oprávněným nákladem ve smyslu bodu (1.2) cenového rozhodnutí, neboť výše nákladu na nájem v ceně tepelné energie nebyla uplatněna v souladu s bodem (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

Úřad tak má za prokázané, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. V této souvislosti se nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

V. 3. Materiální stránka správního deliktu

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 3 odst. 1 trestního zákona a ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy právní předchůdce účastníka řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ vykalkuloval cenu tepelné energie o 7 768 551 Kč bez DPH vyšší, než na základě stanovených podmínek věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách vykalkulovat mohl a tuto částku následně neoprávněně vyúčtoval odběratelům, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť byl narušen zájem společnosti na ochraně odběratelů.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Pokud by si účastník řízení počínal bděle, nemuselo by k zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů a nepřiměřeného zisku do předběžné ceny tepelné energie nezbytně dojít. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, tak nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný správní delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Úřad nepochybně prokázal, že se účastník řízení svým jednáním dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se podle ust. § 16 odst. 4 písm. b) téhož zákona uloží pokuta ve výši jedno až pětinašobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Dle ust. § 2 odst. 5 zákona o cenách nepřiměřený majetkový prospěch získá prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, nebo vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace.

Ust. § 2 odst. 6 zákona o cenách dále stanoví, že obvyklou cenou pro účely tohoto zákona se rozumí cena shodného nebo z hlediska užití porovnatelného nebo vzájemně zastupitelného zboží volně sjednávaná mezi prodávajícími a kupujícími, kteří jsou na sobě navzájem ekonomicky, kapitálově nebo personálně nezávislí na daném trhu, který není ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže. Nelze-li zjistit cenu obvyklou na trhu, určí se cena pro posouzení, zda nedochází ke zneužití výhodnějšího hospodářského postavení, kalkulačním propočtem ekonomicky oprávněných nákladů a přiměřeného zisku.

Úřad prokázal, že právní předchůdce účastníka řízení zahrnul do výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši 7 768 551 Kč. Tyto ekonomicky neoprávněné náklady je tak ve smyslu výše uvedených ustanovení nutno chápat jako nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení. V případě protiprávního jednání účastníka řízení tak byl nepřiměřený majetkový prospěch v rámci vedeného správního řízení Úřadem prokazatelně zjištěn ve výši 7 768 551 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 9. ledna 2015 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 17 odst. 2 zákona o cenách k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k době trvání a k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, aby neporušil povinnosti vyplývající ze zákona o cenách.

Vzhledem k výše uvedenému Úřad nejprve posuzoval otázku závažnosti správního deliktu. Neoprávněně navýšená částka právním předchůdcem účastníka řízení představuje sumu, kterou byli odběratelé tepelné energie povinni v důsledku protiprávního jednání právního předchůdce účastníka řízení při vyúčtování zaplatit. Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie. Toto jednání je tak nutno považovat za poškození odběratelů tepelné energie.

Úřad posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany právního předchůdce účastníka řízení. Úřad není přesně schopen určit, zda zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do výsledné ceny tepelné energie bylo ze strany právního předchůdce účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti způsobené nedůkladnou účetní kontrolou výsledné ceny tepelné energie za rok 2011. Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad při posuzování způsobu spáchání správního deliktu nedošel k jednoznačnému a prokazatelnému závěru v této věci, nepřihlížel při výměře výše pokuty Úřad k této skutečnosti ani jako k přitěžující, ani jako k polehčující okolnosti. Úřad dále posuzoval otázku, zda výše uvedené protiprávní jednání bylo způsobeno aktivním konáním nebo opomenutím ze strany právního předchůdce účastníka řízení, přičemž dospěl k názoru, že byl tento protiprávní stav nepochybně vyvolán aktivním konáním, a to vyúčtováním ceny tepelné energie odběratelům, která neodpovídá podmínkám věcného usměrňování cen ve smyslu ust. § 6 zákona o cenách. Lze si však jen těžko představit, že by kalkulace ceny tepelné energie byla tvořena jinak (a to např. opomenutím), proto k této skutečnosti správní orgán taktéž nepřihlédl.

Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem správního deliktu spáchaného účastníkem řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že právní předchůdce účastníka řízení zahrnul do výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2011 ekonomicky neoprávněné náklady ve výši 7 768 551 Kč bez DPH, došlo zcela bez pochyby k poškození odběratelů tepelné energie, neboť v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení došlo k neoprávněnému navýšení ceny tepelné energie za rok 2011, a tím vznikla škoda příslušným odběratelům, protože byli povinni tuto neoprávněně navýšenou částku zaplatit po skončení roku 2011 v rámci vyúčtování odběru tepelné energie. Úřad však tuto skutečnost nehodnotil v neprospěch účastníka řízení, jelikož právní předchůdce účastníka řízení započal s odstraňováním protiprávního stavu uzavřením dohod o narovnání s odběrateli, byť až po provedené kontrole ze strany Úřadu.

V neposlední řadě se Úřad zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní jednání ze strany účastníka řízení bylo dokonáno okamžikem zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů ve výši

7 768 551 Kč do výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2011 a následným předložením k úhradě příslušným odběratelům v rámci vyúčtování ceny tepelné energie za rok 2011. Přestože právní předchůdce účastníka řízení uzavřel se svými odběrateli dohody o narovnání, nedošlo do dnešního dne k úplné nápravě protiprávního stavu vzniklého v důsledku protiprávního jednání právního předchůdce účastníka řízení. Protiprávní stav tak trvá od zahrnutí neoprávněných nákladů do výsledné ceny tepelné energie až dodnes, neboť právní předchůdce účastníka řízení své pochybení doposud zcela nenapravit. Tuto skutečnost hodnotí Úřad jako přitěžující.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně právního předchůdce účastníka řízení je tedy třeba uvést, že je již evidován v rámci tří správních řízení pro porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Úřadu. Konkrétně se jedná o řízení vedené pod sp. zn. KO-03551/2013-ERU (neoprávněné náklady ve výsledné ceně tepelné energie v roce 2009), KO-02243/2014-ERU (neoprávněné náklady ve výsledné ceně tepelné energie v roce 2010), OLP-03703/2011-ERU (neoprávněné náklady v předběžné ceně tepelné energie v roce 2011). Lze tak říct, že právní předchůdce účastníka řízení porušil tento právní předpis počtvrté. Správní orgán však tuto skutečnost nehodnotí jako přitěžující, jelikož k zahrnutí neoprávněných nákladů v položce kalkulace výsledné ceny tepelné energie pro rok 2009, 2010 i 2011 došlo dříve, než bylo vydáno první pravomocné rozhodnutí ve výše uvedených správních řízeních.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.“ Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout, což také Úřad učinil.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení předložil Úřadu dne 11. června 2015 přílohou přípisu výroční zprávu účastníka řízení za rok 2014, jejíž součástí byl též výkaz zisku a ztráty za rok 2014, ze kterého vyplývá, že účastník řízení vykázal hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [redacted] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení za rok 2014 ve výši [redacted] Kč.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít odstrašující účinek, aby rušitelé obávali možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jejich strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu, dále pak s přihlídnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, byla za správní delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách stanovena výše sankce tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto Úřad poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 a na jejím základě provést s odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty tak, aby tato výsledná cena tepelné energie nezahrnovala neoprávněné náklady celkem ve výši 7 768 551 Kč bez DPH uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a současně v povinnosti doložit splnění uvedené povinnosti Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, jelikož účastník řízení dosud nedoložil úplnou nápravu protiprávního stavu. Dále je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána úhrnná pokuta ve výši 500 000 Kč, a to za správní delikt podle zákona o cenách.

Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem II. tohoto rozhodnutí může být po nabytí právní moci a vykonatelnosti tohoto rozhodnutí podle ust. § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Úřadem vymoženo uložением donucovací pokuty. Donucovací pokuty lze v souladu s ust. § 96d odst. 3 téhož zákona ukládat opakovaně, přičemž jednotlivá donucovací pokuta držiteli licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie může být uložena až do výše 1 000 000 Kč.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení